

denne verden ved at lade være og bare lade stå til.

For det tredje må spørgsmålet om ulandenes gæld stilles klart op. Kravet må være at arbejdet hen imod en fuldstændig slettelse af ulandenes gæld.

For det fjerde må ulandene gives øgede muligheder for at stille krav til udenlandske investorer, og for det femte må det understregedes, at en lang række af de mål, en konference om udvikling bør sætte sig, allerede er sat på dagsordenen af millenniumskonferencen.

Og for det sjette må der tages skridt mod en retfærdigere handel på internationalt plan, herunder selvfølgelig en øget adgang for ulandene til ilandenes markeder.

Enhedslisten har forfattet et udkast til vedtagelse, som lyder:

Forslag til vedtagelse:

»Folketinget opfordrer regeringen til at fastholde Danmarks målsætning om at yde minimum 1 pct. af BNI i ulandsbistand og til på Den Internationale Konference om Finansiering af Udvikling at arbejde for,

- at der fastsættes tidsrammer for opnåelse af målsætning på 0,7 pct. af BNI for ilandenes udviklingsbistand,
- at der tages initiativer med henblik på opnåelse af større stabilitet i finansielle system, f.eks. ved vedtagelse af en Tobinskat,
- at der sættes en proces i gang, som fører til fuldstændig slettelse af ulandenes gæld,
- at der skabes globale mekanismer, som kan øge ulandenes muligheder for at stille krav til udenlandske investorer med henblik på nationale udviklingsmål og social udvikling,
- at der tages initiativer, som kan skabe en mere retfærdig international handel, herunder gennem øget adgang til ilandenes markeder for ulandene, og
- at arbejde for at opnå målene for FN Millenniumkonference styrkes«.

(Forslag til vedtagelse nr. V 23)

Kl. 19.05

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse (se ovenfor). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Jann Sjursen (KRF):

FN's millenniumtopmøde i New York i september 2000 førte til en beslutning fra verdens statsledere om, at verdens fattigdom skulle halveres inden år 2015. Det er jo en ambitiøs målsætning og en målsætning, som kræver mere handling end blot ord, og det kræver megen handling og nye midler, hvis ikke denne nye målsætning blot skal blive en række af målsætninger og løfter, som ikke bliver indfriet specielt fra de rige landes side.

Derfor er Finance for Development-konferencen vigtig. Den kan være med til at tilvejebringe disse nye midler og disse nye redskaber, som kan være nødvendige for at virkeliggøre den ambitiøse målsætning fra FN's millenniumtopmøde.

Finance for Development-konferencen er også et vigtigt skridt på vej mod det FN-topmøde, der skal være til efteråret i Johannesburg om bæredygtig udvikling i det hele taget. Og vi mener fra Kristeligt Folkepartis side, at det er vigtigt at se de to begivenheder i sammenhæng.

For os at se er der en række punkter, som det er vigtigt at få diskuteret og også tage stilling til på mødet i Mexico.

Det gælder for det første at få diskussionen om fremtidens globale og økonomiske og politiske strukturer ført videre sådan at forstå, at man i hvert fald kan nå dertil, at der sker en sammenhæng mellem de internationale institutioners målsætninger, politikker og indsatser.

Verdensbanken og IMF har f.eks. for nylig tilsluttet sig 2015-målsætningen, men WTO's målsætninger er fortsat i høj grad koncentreret omkring øget handel og liberalisering, og man tager ikke på samme måde 2015-målsætningen til indtægt for sit arbejde. Der er således i høj grad brug for, når man diskuterer fremtidens globale, økonomiske, politiske strukturer, i hvert fald at tage udgangspunkt i, at de internationale organisationer må koordinere deres målsætninger, for at man kan komme videre.

For det andet er det vigtigt, at der bliver tilvejebragt nye og supplerende midler til løsning af de globale fattigdoms- og udviklingsproblemer, og at de rige lande forpligter sig på FN's målsætning til i hvert fald som minimum at yde 0,7 pct. af bruttonationalindkomsten i ulandsbistand. Her er det vigtigt, at det ikke blot i denne sammenhæng bliver ved de flotte taler og fine målsætninger, men at der også bliver sat konkrete tidsfrister for, hvornår de forskellige lande skal indfri denne gamle FN-målsætning og altså løf-